

РЕШЕНИЕ

№ 32

гр. С., 11.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – С. в публично заседание на дванадесети януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Мирослав Ст. Христов

при участието на секретаря Жанет Ж. Иванова
като разгледа докладваното от Мирослав Ст. Христов Административно наказателно дело № 20213420200768 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. във връзка с чл.84 от ЗАНН.

*Жалбоподателят „М. Д.” ООД, ЕИК **, седалище и адрес на управление- гр.В., ж.к. „В.” бл.47, вх.5, ет.1, ап.92, представлявано от управителите М. К. Я. и П. А. А. обжалва Наказателно постановление № 598799-F618233/ 08.09.2021г., издадено от Директора на дирекция „Контрол” при ТД на НАП-гр.В., с което му е било наложено административно наказание- имуществена санкция в размер на 500 / петстотин / лв за извършено нарушение по чл.13 от ДОПК. Изтъква доводи за допуснати процесуални и материални нарушения при издаването на акта и НП.*

Ответникът – ТД на НАП- гр.В., надлежно уведомен, не се явява представител, не изпраща проц.представител, депозира писмено становище по делото чрез гл.юрисконсулт Р. М.- Беева, надлежно упълномощена от директора на дирекция „Контрол“ при ТД на НАП- В..

Районна прокуратура- С.- надлежно уведомена, не се явява представител, не депозира становище по делото.

Актосъставител- АНН. В. Л., редовно призована, явява се лично и депозира своите показания добросъвестно, като съда ги прие и приобщи като доказателства по делото.

Свидетел- П. ИЛ. М., редовно призован, явява се лично и депозира своите показания добросъвестно, като съда ги прие и приобщи като доказателства по делото.

Жалбоподателят „М. Д.” ООД, надлежно уведомен, не се явява представител, не изпраща проц.представител, депозира писмено становище. Моли съда да отмени обжалваното НП като незаконосъобразно и излага доводи в тази насока.

Ответника оспорва изцяло жалбата и моли съда да потвърди изцяло обжалваното наказателно постановление, като излага доводи в тази насока.

С оглед редовното призоваване на страните и въпреки тяхното неявяване, съда счете, че няма пречки да се даде ход на делото, тъй като съобразно нормата на чл.61, ал.4 от ЗАНН съда дава ход на делото и когато редовно призованите лица не се явят. Отделно от това и в двете писмени становища на страните, изпратени до съда се изразява мнение, че няма пречка да се разгледа делото в тяхно отсъствие.

Съдът, като прецени представените по делото доказателства и като обсъди доводите на страните, прие за установено следното:

В ТД на НАП- В., Дирекция „Контрол“, сектор „Проверки“, ИРМ С. на 23.02.2021г. е била възложена проверка по прихващане или възстановяване с Резолюция за извършване на проверка № П-03000321055317-ОРП-001/ 23.03.2021г. Във връзка с горното на основание чл.37, ал.2 и ал.3, чл.53 и чл.56, ал.1 от ДОПК е било изготвено Искане за представяне на документи и писмени обяснения № П-03000321055317-040-001/ 23.03.2021г. до фирмата на жалбоподателя „М. Д.“ ООД. Искането е било връчено на декларирания за контакт с НАП електронен адрес- patcoo@abv.bg на 24.03.2021г. С Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице № П-03000321055317-040-001/ 23.03.2021г. на основание чл.37, ал.2 и ал.3 от ДОПК са били изискани счетоводни и други документи и регистри, справки и писмени обяснения, необходими за изясняване на факти и обстоятелства, свързани с извършването на проверката. В ИПДПОЗЛ № П-03000321055317-040-001/ 23.03.2021г. е бил определен 7-дневен срок за представяне на документите. Изисканите документи и следвало да бъдат представени в определения по реда на чл.22, ал.1 от ДОПК срок от връчването на искането, а именно до 01.04.2021г. включително. Към датата на изтичането на указания в искането срок, редовно изисканите документи не са били представени, като същите са били представени едва на 06.04.2021г. и заведени с вх.№ 3399/ 06.04.2021г. С непредставянето в срок на изисканите документи, според становището на АНО, фирмата на жалбоподателя „М. Д.“ ООД е възпрепятствала изпълнението на правомощията на органа по приходите, посочени в чл.12, ал.1, т.5, 6 и 7 от ДОПК и извършването на данъчната проверка. По този начин според становището на АНО, като не е представил в срок изисканите документи, жалбоподателя „М. Д.“ ООД е нарушило разпоредбата на чл.13, ал.1 от ДОПК във вр.с чл.37, ал.2 и ал.3 от същия кодекс. Нарушението било извършено на 01.04.2021г. в гр.С. за първи път

Тъй като чрез установеното по-горе от страна на фирмата на жалбоподателя било извършено административно нарушение по ДОПК, до „М. Д.“ ООД била изпратена и връчена поканата № П-03000321055317-999-001/ 09.04.2021г. на декларирания за контакт с НАП електронен адрес. Поканата била изпратена с известие за доставяне, за явяване в офис С. при ТД на НАП- В. за съставяне и връчване на АУАН за извършено нарушение на чл.13, ал.1 от ДОПК. На указаната дата представител на ЮЛ не се е явил, поради което и на основание чл.40, ал.2 от ЗАНН АУАН-ът е бил съставен в отсъствието на нарушителя. В последствие същия е бил връчен на представител на нарушителя на 09.08.2021г. лично от

актосъставителя Л. по време на нейна служебна командировка в гр.В.. Препис от АУАН-ът е връчен на единия от управителите на дружеството- Миглена Янакиева.

Въз основа на този АУАН, по-късно в законно изискуемия срок е съставено и обжалваното НП № 598799-F618233/ 08.09.2021г., издадено от Директора на дирекция „Контрол” при ТД на НАП- гр.В.. С обжалваното наказателно постановление на жалбоподателя на основание чл.273 от ДОПК за извършено нарушение по чл.13, ал.1 от ДОПК е било наложено административно наказание- имуществена санкция в размер на 500 лева.

Съдът прие горната фактическа обстановка въз основа на събраните доказателства и доказателствени средства: гласни – показанията на актосъставителя Л. и свидетеля по акта М.; писмени – протоколи за извършена проверка, искане за предоставяне на документи и писмени обяснения от задължено лице, удостоверение за извършено връчване по електронен път, пълномощни, резолюции за извършване на проверка, уведомление от жалбоподателя до НАП и другите, приобщени по реда на чл. 283 от НПК. Доказателствените материали по делото са еднопосочни и изясняват в пълнота фактическата обстановка, поради което по-подробното им обсъждане се явява ненужно. Съдът кредитира показанията на актосъставителя, който е имал преки впечатления за изготвянето на искането, уведомлението от дружеството и непредставяне на доказателствата в указания срок. Показанията се подкрепят от писмените доказателства и съдът им даде вяра.

Съдът взе предвид заповед № ЗЦУ-1149/25.08.2020г. на изпълнителния директор на НАП като доказателство за компетентността на административно-наказващия орган.

При така установеното от фактическа страна съдът намира жалбата за допустима, тъй като изхожда от процесуално легитимна страна и е подадена в срока по чл.59, ал.2 от ЗАНН.

По същество същата е и основателна по следните съображения:

АУАН № **/ 30.06.2021г. и обжалваното НП № 598799-**/ 08.09.2021г. са издадени при неправилно приложение на материалния закон и в съществено нарушение на процесуалните правила:

Административнонаказателната отговорност на жалбоподателя е ангажирана за нарушение на чл.13, ал.1 от ДОПК за което и е бил наказан по реда на чл.273 от ДОПК. Нормата на чл.13, ал.1 от ДОПК предвижда, че „Участниците в производствата са длъжни да оказват съдействие и да предоставят информация при условията и по реда на този кодекс на органа по приходите и публичния изпълнител при изпълнение на правомощията им по чл. 12, ал. 1 – 4“.

Според чл. 37, ал. 2 от ДОПК „Лицето е длъжно да представи всички данни, сведения, документи, книжа, носители на информация и други доказателства, отнасящи се до неговите права и задължения, до фактите и обстоятелствата, подлежащи на установяване в съответното производство, и да посочи всички лица, държавни или общински органи, при които се намират такива“. Чл. 56, ал. 1 от ДОПК предвижда, че „По искане на органа по приходите ревизираното, съответно проверяваното лице, както и лицата, които го

представляват, са длъжни да дадат писмени обяснения относно фактите и обстоятелствата от значение за съответното производство. Органът по приходите предупреждава писмено лицето за последиците по ал. 2 от неизпълнението на това задължение, както и че може да бъде призовано пред съда при условията на чл. 176 от Гражданския процесуален кодекс“.

Чл. 273 от ДОПК е санкционна разпоредба, според която „Който не окаже съдействие на орган по приходите или публичен изпълнител или възпрепятства упражняването на правомощията им, се наказва с глоба от 500 до 1000 лв. за физическите лица, а за едноличните търговци и юридическите лица - с имуществена санкция в същия размер. При повторно нарушение наказанието е глоба или имуществена санкция в размер от 1000 до 2000 лв“.

Съдът намира за необходимо да посочи, че от събраните по делото доказателства се установява по категоричен начин, че дружеството- жалбоподател не е изпълнило задължението си да представи изискани документи в срок, но е сторило същото в по-късен момент. Книжата са били изискани във връзка с висяща проверка и касаят сделките на дружеството.

Въпреки тази констатация на съда НП следва да бъде отменено по следните съображения:

На първо място настоящия съдебен състав счита, че е налице неправилно приложение на материалния закон. Както се посочи по-горе, не става ясно жалбоподателят задължено лице по какво административно производство е. Това обстоятелство е от съществено значение, защото ДОПК прави разграничение в случаите, когато искането за изпълнение на задължението по чл.37, ал.2 и ал.3 от ДОПК (както е посочено в НП) е отправено към ревизираното лице и когато е отправено към друго трето лице, което не е страна в производството. Последица от неизпълнение на задължението за представяне на писмени документи от страна на участник в административното производство, който не е страна в същото (по смисъла на чл. 9 от ДОПК) е евентуално приложение спрямо него на административно наказателната отговорност при условията на чл.273 от ДОПК. По отношение на ревизираното лице обаче, такава отговорност не е установена (освен в хипотезата на чл.275 от ДОПК, която е неприложима в настоящия казус).

Неизпълнението на задължението за представяне на писмени документи по чл.13, ал.1 във връзка с чл.37, ал.2 и ал.3 от ДОПК, от страна на ревизираното лице не съставлява административно нарушение. Това е така, тъй като съгласно чл.37, ал.4 от ДОПК, в случай че субектът не представи изискани по реда на ал.3 доказателства, органът по приходите може да приеме, че те не съществуват и преценява само събраните в производството доказателства. Ако поисканите доказателства бъдат представени до издаването на акта или документа, а в ревизионното производство- до изтичането на срока по чл.117, ал.5, органът по приходите е длъжен да ги обсъди. В случая исканите документи са били представени още на 06.04.2021г., а срока на проверката е изтичал на 09.04.2021г., видно от резолюцията с която е възложено извършването ☐. Т.е. казано по друг начин изисканите документи са били представени няколко дни преди изтичането на крайния срок за извършването на проверката.

Освен това чл.42, ал.1 от ДОПК предвижда, че в случай че ревизирано или проверявано лице откаже на органа по приходите... да представи книжа или други носители на информация, органите по приходите да могат да поискат съдействие от органите на Министерството на вътрешните работи, включително за извършване на претърсване или изземване по предвидения за това в НПК ред.

Казано с други думи неизпълнение на задължението за представяне на доказателства и справки от страна на ревизираното лице, не влече неговата административнонаказателна отговорност, а съвсем други последици.

В настоящия случай дори не е налице и отказ на задълженото лице да представи изискваните от него писмени документи, справки и обяснения, тъй като същите са били представени, макар и със закъснение, но в срока на проверката и преди тя все още да е била приключила.

На следващо място, настоящият съдебен състав счита, че при съставянето на АУАН и издаването на НП са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, относно изискването на закона да бъде направено ясно, точно и пълно описание на извършеното нарушение, на което нарушение да е дадена точна правна квалификация. Както в АУАН, така и в наказателното постановление липсва конкретно и недвусмислено описание на извършеното нарушение, поради което съдът счита, че възможността на жалбоподателя да разбере за какво точно е ангажирана административно-наказателната му отговорност и правото му на защита са били нарушени, което може да има само една последица, а именно отмяна на обжалваното постановление.

Настоящият състав приема, че при съставяне на АУАН и издаване на НП са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до опорочаване на същото и ограничаващи правото на защита на нарушителя. Описанието на изпълнителното деяние на твърдяното нарушение не съответства на дадената правна квалификация, с което е ограничено правото на санкционираното лице да разбере за какво неизпълнение е ангажирана отговорността му и съответно да организира защитата си. Следва да е налице единство между фактическото описание и дадената от компетентните органи правна квалификация, поради което актът и НП не са съобразени с изискванията на закона. Съгласно сочената като нарушена разпоредба на чл.37, ал.2 от ДОПК всяко лице, от което орган по приходите изисква информация и документи е длъжно да представи всички доказателства, отнасящи се до неговите права и задължения, до фактите и обстоятелствата, подлежащи на установяване в съответното производство, и да посочи всички лица, държавни или общински органи, при които се намират такива. В конкретния случай, както в АУАН, така и в НП, липсва описание какви конкретни документи не е представило дружеството или какви обстоятелства са подлежали на установяване, като е недопустимо по отношение на тези факти да се препраща към искането за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице. Така в съдебната практика е прието, че пропускът в АУАН да се отрази пълно и точно нарушението и обстоятелствата, при които е извършено,

съставлява процесуално нарушение, рефлектиращо върху законосъобразността на наказателното постановление. Нарушението е описано лаконично, чрез посочване, че изисканите документи не са представени, като е препратено към самото искане. В АУАН и НП не са индивидуализирани въпросните документи, същите обаче са конкретизирани по дата на издаване и номер в отправеното до ответника ИПДПОЗЛ. Съдът приема, че не е допустимо АУАН и НП да не съдържат задължителни реквизити по чл.42 от ЗАНН, съответно чл.57 от ЗАНН, а да се препраща към други документи, предхождащи съставянето им. Касае се за порок, който не може да бъде преодолян от разпоредбата на чл.53, ал.2 от ЗАНН, като в НП също не са посочени документите. За да бъде гарантирано ефективното упражняване правото на защита, фактите на административно-наказателното обвинение следва да са ясни и непротиворечиви и да не внасят съмнение във волята на компетентните по закон органи относно обема на задължението, за чието неизпълнение е санкциониран ответникът.

Налице е и липса на съответствие между фактическото описание на нарушението в АУАН и НП и дадената му правна квалификация. Дори и пред настоящият съдебен състав, актосъставителят продължаваше да твърди, че е съставил АУАН срещу дружеството за непредставяне на изисканите документи в определения в искането срок, което деяние е съставомерно по чл.13, ал.1 от ДОПК.

Същевременно следва да се посочи, че нормата на чл.278б от ДОПК предвижда санкцията за неизпълнение на задължение по чл.13 от ДОПК – „Лице, което не изпълни задължение по чл.13, се наказва с глоба в размер от 1000 до 3000 лв. – за физическите лица, или с имуществена санкция в размер от 3000 до 20 000 лв. – за юридическите лица и едноличните търговци. При повторно нарушение наказанието е глоба от 3000 до 5000 лв. – за физическите лица, или имуществена санкция от 20 000 до 50 000 лв. – за юридическите лица и едноличните търговци“.

В тази връзка следва да се има предвид, че нормата на чл.278б от ДОПК е специална спрямо чл.273 от ДОПК и за нейното нарушение се предвижда санкция именно в първата разпоредба, съответно чл.273 за нарушение по чл.13 от ДОПК не намира приложение. Чл.278б от ДОПК предвижда санкцията за неизпълнение на задължение по чл.13 от ДОПК, поради което настоящия съдебен състав счита, че неправилно е определена санкционната норма, което влече порок в наказателното постановление, който не може да бъде отстранен от съда. До този извод се достига от изложените по-горе доводи, а порока не може да бъде отстранен от съда, тъй като визирият санкционен текст от ДОПК е с по-високи наказания от текста, съобразно който е бил наказан жалбоподателя, т.е. налице е по-тежко наказуемо нарушение, чрез което се утежнява положението на жалбоподателя, поради което и е неприложимо за съда във връзка с евентуалното изменение на наказателното постановление.

Отделно от това съдът констатира и друго процесуално нарушение, което е отново самостоятелно основание за отмяна на атакуваното НП. Според санкционната разпоредба на чл.273 от ДОПК "Който не окаже съдействие на орган по приходите или публичен изпълнител или възпрепятства упражняването на правомощията им, се наказва с глоба от

500 до 1000 лв. за физическите лица, а за едноличните търговци и юридическите лица - с имуществена санкция в същия размер. При повторно нарушение наказанието е глоба или имуществена санкция в размер от 1000 до 2000 лв." В разпоредбата е предвидена административнонаказателна отговорност за нарушения, осъществени с две различни изпълнителни деяния, съответно с две различни негови форми. Първото от тях се изразява в "неоказване на съдействие", а второто – във "възпрепятстване изпълнението на правомощията" на органите, извършващи проверката. Първото поведение предполага пасивност /бездействие/ от страна на задълженото лице, а второто- активни действия, с които последното пречи съзнателно за осъществяване на законово регламентираната дейност на контролните органи. Смесването на тези различни по своето съдържание деяния при описанието на нарушението всякога нарушава правото на защита на привлеченото към административнонаказателна отговорност лице, тъй като го ограничава да узнае пълно, точно и ясно в какво се изразява противоправното му поведение. Този пропуск е допуснат, както при съставяне на АУАН, така и при издаване на атакуваното НП. Първо актосъставителят, а след това и административно-наказващият орган, приемат, че дружеството– жалбоподател с непредставените в срок конкретно изискани документи възпрепятства извършването и приключването на проверката в определения срок. Следва да се посочи, че тази форма на изпълнителното деяние не е осъществена, доколкото липсват активни действия на проверяваното лице. Напротив, касае се за липса на съдействие, която при задължение за определено поведение (представяне на документи) не се изпълнява. Съответно жалбоподателят не е санкциониран надлежно и е сгрешена правната квалификация, в случай, че се приеме, както е посочено в АУАН и НП в обстоятелствената му част деяние, касаещо възпрепятстване.

В АУАН и НП в обстоятелствената им част се навеждат твърдения за възпрепятстване на проверката, докато в диспозитива на НП изрично е посочено, че се касае за налагане на наказание по чл.273 от ДОПК за "неоказване на съдействие". Това вътрешно противоречие в НП ограничава жалбоподателя да разбере за какво нарушение е наказан, съответно възпрепятства неговата защита. Смесването на тези различни по своето съдържание деяния при описанието на нарушението всякога нарушава правото на защита на привлеченото към административнонаказателна отговорност лице, тъй като го ограничава да узнае пълно, точно и ясно в какво се изразява противоправното му поведение. В този смисъл са множество съдебни решения. Този пропуск е допуснат, както при съставяне на АУАН, така и при издаване на атакуваното НП.

Установяването на всички тези обстоятелства по безспорен начин от АНО е от съществено значение, защото само така може да се обоснове наличието на извършено адм. нарушение от жалбоподателя. Като не е сторил това, АНО необосновано и неправилно е санкционирал жалбоподателя за извършено от него нарушение на чл.13, ал.1 от ДОПК, поради което издаденото от него НП като незаконосъобразно следва да бъде отменено, тъй като е напълно неясно в какво се твърди, че се изразява извършеното нарушение, не е определен предметът на доказване в производството и не е налице изобщо нарушение,

изхождайки от фактите по делото.

Водим от гореизложеното и на основание чл.63, ал.2, т.1 във вр.с чл.63, ал.3, т.1 и 2 от ЗАНН, Районен съд- С.

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 598799-F618233/ 08.09.2021г., издадено от Директора на дирекция „Контрол” при ТД на НАП-гр.В., въз основа на АУАН № F618233/ 30.06.2021г. с което на основание чл.273 от ДОПК на „М. Д.” ООД, ЕИК **, седалище и адрес на управление- гр.В., ж.к. „В.” бл.47, вх.5, ет.1, ап.92, представлявано от М. К. Я., ЕГН ***** и П. А. А., ЕГН ***** е било наложено административно наказание- имуществена санкция в размер на 500 / петстотин / лева за извършено нарушение по чл.13, ал.1 от ДОПК.

Решението подлежи на касационно обжалване в четиринадесет дневен срок пред Административен съд- С., считано от датата на съобщаването му.

Съдия при Районен съд – С.: _____